

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hvis det skal forstås sådan, at 1 plus 1 minus 1,3 er 0,7, og det er vistnok korrekt, så har jeg forstået det nu. Tak.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil konstatere, at der vel har været en debat, som man kunne forvente, med en fastholden af forskellige standpunkter, og nogle er rigtige, og nogle er forkerte.

Jeg må konstatere, at standpunkter fra V og K og til dels fra Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti langt hen ad vejen hviler på virkelighedens grund, og så er der andre påstande, som er lidt ejendommelige, eller som må bero på, at man har skiftet politik.

Derfor tillader jeg mig at starte med hr. Klaus Hækkerup, for det, der er svært at forstå nu, er: Står Socialdemokratiet bag deres egen plan for, hvordan der er mulighed for dansk økonomi på mellemlang sigt frem til 2010? Står man bag de vækstrammer, der ligger for den offentlige økonomi? Står man bag målene for den samlede beskæftigelse? For alt det, hr. Klaus Hækkerup har sagt, er i direkte strid med »Danmark 2010«.

Det eneste, regeringen forlanger, er, at de aftaler, vi indgår, matcher år 2010-planerne, nemlig den grænse, der er for vækst. Det er i virkeligheden meget nøje beskrevet. Det er for så vidt noget, som både OECD og økonomer og alle andre er enige i er den ramme, som dansk økonomi kan holdes inden for.

Derfor har vi lige fra januar 2001, da den tidligere regering kom med »Danmark 2010«, hele tiden sagt, at det er vi helt enige i. Det må være målene; det er det, der er plads til; det er her, man kan løfte opgaven.

Og jeg vil godt sige, at det, der gælder for aftalegrundlaget for kommunerne, er for så vidt alene vækst målet, for sandheden er den, at hvis man overholder vækstrammen, har vi ikke noget skatteproblem. Problemet med skatten opstår, hvis vi skrider ud over vækstrammen. Det er jo også meget flot beskrevet i »Danmark 2010«, at der herved er mulighed for at holde skatterne i ro. Det er både statsskat og kommuneskate og amtsskat. Sådan fremgår det. Der er i øvrigt plads til en skattelettelse, hvis man holder denne vækstramme og får den vækst i beskæftigelsen.

Derfor er det meget svært at forstå, hvad det egentlig er, Socialdemokratiet står for i dag i forhold til den politik, der var gældende indtil den

27. november 2001. Den 27. november er den sidste 27. november i min kalenderføljeton. Så det er den politik, der var gældende indtil da, man fraviger i den kritik, der har været.

Den mistillid, der er til det kommunale selvstyre, undrer mig. Hvad er det, der er i vejen med det kommunale selvstyre? Hvad er det, der er i vejen med aftalesystemet? For det er klart den opfattelse, jeg har af at tale med de tillidsfolk, som kommunerne selv har valgt, at de ønsker aftalesystemet. De ønsker, at et ord er et ord. De ønsker, at regeringen skal leve op til det, regeringen lover.

På de borgmestertræf, jeg har deltaget i, har jeg spurgt: Hvem er det, der ikke vil være med til, at vi i Danmark har et aftalesystem? Der er ingen, der ikke vil være med til det. Der er heller ingen, der ikke mener, at et ord selvfølgelig er et ord, og det skal man holde.

Det, der er tale om i 2002, er ikke noget, som hr. Aage Frandsen taler om man skal. Nej, der er tale om, at Kommunernes Landsforening ved en underskrift af den daværende formand, Anker Boye, sammen med finansministeren har opfordret til, at man forsøger at overholde den aftale, man har indgået, fordi Kommunernes Landsforening er enig i, at målet om skattestoppet er det, der er acceptabelt. Der er nemlig ikke noget ønske om, at skatten skal hæves.

Så jeg ved ikke, hvad der er i vejen med, at regeringen i fuld overensstemmelse med de repræsentanter, som kommunerne selv har valgt, forsøger at leve op til et aftalesæt.

Kl. 20.20

Hvis man kommer frem til, at aftalesystemet ikke duer, hvad gælder så? Ja, så gælder det, man har i andre lande uden aftalesystem, nemlig at centralmagten lovgiver, for det er jo det lette. Det er uendelig let at gennemføre skattestop ved lov; det er der ikke nogen problemer i. Det har man i andre lande, hvor der ikke er kommunal frihed til selv at fastsætte skatterne. Så jeg synes blot, at det er ejendommeligt, at man, hvis man er tilhænger af aftalesystemet, har mistillid til, at kommunerne forsøger at leve op til det, for det er jo præcis det, som denne sag drejer sig om.

Jeg forstår godt, at hr. Aage Frandsen ikke er enig, for SF har jo ikke været støtte for »Danmark 2010«. Hr. Aage Frandsens parti har jo hele tiden sagt, det er for lidt, der skal større vækst. Det synes jeg er et ærligt standpunkt, for det svarer jo også til opfattelsen i SF, at der ingen bremses er, når det gælder at kunne øge mulig-